

Kære 10. klasse.

Det er en stor glæde at stå her i dag og kunne fejre jer – vores dygtige, søde og sjove 10. klasse, som nu afslutter en forhåbentlig vigtig og betydningsfuld del af jeres skoleliv. Og faktisk ikke bare skoleliv – men også LIV!

Tænk, I har gået i skole i ca. 2000 dage – og I har gennemført den længste uddannelse, I formentlig kommer til i hele jeres liv, nemlig 10 år!

I dag er derfor en stor dag. Vi fejrer JER og de 2000 dage.

Skolelivet givet jer færdigheder, viden og kompetencer, men det er jeres værdier, holdninger og menneskelige egenskaber, der vil være de vigtigste redskaber i livet. De værdier, holdninger og menneskelige egenskaber, som I har udviklet rundt på alle jeres gode skoler og forfinet her på Th. Langs Skole, og som jeres forældre har opdraget jer med og støttet jer i.

Det er dog ikke kun i klasseværelset, I har oplevet ting og sager sammen:

I har været fastarrangører, I har været i Aarhus, på museum, i teatret, på vandreture, på fotosafari, i klatrepark, til minigolf, til egne fester, i kirke, på virksomhedsbesøg, lavet film, lavet sjov og ballade. I har udfordret vores mormorregel og der er sket lidt af hvert i klasseværelset – men det står der endnu – sådan nogenlunde!

Til august kommer en ny flok 10. classes unge mennesker. En flok, I for øvrigt har hjulpet til at træffe valget om Th. Langs Skole, da I afholdt ”Snup en dag på Langs” i november.

Turen til New York er nok den, der står allerskarpest i minderne hos de fleste. I blev her udsat for et sandt bombardement af indtryk – sikkert både gode og mindre gode. Livet der er alt lige fra rigdom og glamour

til elendighed, fattigdom og hjælpeløshed. I har oplevet hele viften fra den ene yderlighed til den anden, og måske blev I ligefrem glade for vores lillebitte velfærds Danmark, hvor alt er trygt og godt – i det store verdensbillede.

Men hvordan har vi egentlig lært JER at kende her på Th. Langs? Vi har kun haft fornøjelsen af jer et lille års tid, men alligevel har vi fået et godt billede af jer, tænker jeg.

Vi har en meget fin samling af 32 meget forskellige unge mennesker.

Hver af jer har sine egne styrker, udfordringer og drømme. Nogle af jer har måske været dem, der altid har været først til at række hånden op, mens andre har været dem, der har taget sig tid til at tænke grundigt over tingene og nogen havde måske en indre kamp om overhovedet at række den hånd op.

Der er nogle af jer, der måske har kæmpet lidt mere med det faglige, men som alligevel har udvist stor vilje og beslutsomhed. Jeg har set, hvordan I har kæmpet for at forstå stoffet og ikke givet op, selv når det var svært. Og det er en stor sejr i sig selv.

Så er der de mere kreative sjæle, dem der har bragt farve, musik og fantasi til vores hverdag. I har mindet os om, at læring ikke kun handler om matematik og grammatik – men også om at forstå og udtrykke os selv på andre og nye måder.

Der er også dem, der har været de stille ledere – dem, der med små handlinger og gode ord har inspireret andre til at yde deres bedste, uden selv uden at søge opmærksomhed.

Mange forskellige personligheder!

Én ting er sikkert: I har **alle** bidraget til det fællesskab, I hurtigt fik og som gjorde 10. klasse til et godt sted at lære og være.

Hver enkelt af jer har noget helt særligt at byde på, og I er nu klar til at gå videre ud i verden – måske til udlandet, erhvervsuddannelser, gymnasiet, praktikplads eller måske har I endnu ikke helt besluttet jer for, hvad fremtiden bringer. Pyt også med det. Der er tid nok.

Der vil være mange valg at træffe i fremtiden. Nogle vil være store, andre små, nogle svære - men alle valg er med til at forme, hvem I bliver.

"At leve betyder at vælge, og at vælge betyder også at give slip på noget. Men det er netop i valget, vi finder vores vej." har Johannes Møllehave sagt.

Brug jeres tid på at opdage, hvad I virkelig brænder for. Vær opsøgende. Vær nysgerrige. Vær modige. Træf valget. Og man vil jo selvfølgelig helst altid vælge rigtigt.

Men I vil komme til at vælge forkert. Jeg håber faktisk, det vil ske mange gange. For det er lige netop HER, vi lærer noget. Det er ikke en fejl at vælge forkert. Det bliver først en fejl, hvis I bliver ved med at vælge det samme ”forkerte”.

Nogle gange træffer man et valg, som man tror er det bedste, fordi andre synes, det er det bedste. Det dur ikke. Lad være med det. I er nødt til at vælge ting, der er rigtige for JER SELV. I skal ikke vælge noget fordi jeres kammerater, kærester eller forældre synes det. I kan lade jer inspirere af, hvad andre synes – men træf jeres eget valg. Og ændr det, hvis det ikke duede alligevel. Det skal man ikke være bange for. Nogle synes, det er et nederlag. Nej – det er en sejr.

Husk, at livet ikke altid er en lige linje. I vil møde både op- og nedture, men jeg håber, at I vil tage de erfaringer med jer, som I har fået her, og bruge dem som grundlag for jeres fremtid.

I disse år kan medierne rigtig godt lide at fremstille jer som skrøbelige, forkælede, uansvarlige, dovne, inkompetente og uengagerede. Hvis I

ikke er det, er I stressede, selvoptagne egoister og lever i en perfektionskultur, hvor I ligger under for 12-talspresset og får jeres forældre til at klage til alle mulige instanser, hvis ikke I rammer toppen af karakterskalaen.

MEN:

For 2400 år siden sagde Sokrates: ”Vore dages ungdom elsker luksus. De har dårlige manerer, foragter autoriteter, har ingen respekt for ældre mennesker og snakker, når de burde arbejde. De unge rejser sig ikke længere op, når ældre kommer ind i et værelse. Ungdommen modsiger deres forældre, skriger op i selskaber, sluger desserten ved spisebordet, lægger benene over kors og tyranniserer lærerne.”

Kære jer. Se bare – ikke noget nyt der!

Træk på skuldrene af alle de sure, gamle brokkehoveder, der bare selv har glemt ungdommens lethed og livsglæde. Behold den og vær om den. Og bliv ikke selv sådan om 40 år!

For I har alle bevist, at I har både viljen og evnen til at nå langt. I har klaret eksamen med stor overbevisning, I har gjort jer umage og I har gjort jeres lærere stolte – ja, og mig stolt. Sikkert også jeres forældre, som jo stadig er de første, I ringer til efter eksamen. Og det er godt.

I bliver det selv en dag. Forældre. Og så vil I vide, at lige præcis den tillid og kærlighed man får fra sit barn, er afgørende for ens eget velbefindende. Så bliv ved med at ringe hjem!

Tak til jeres lærere, som har arbejdet utrætteligt for at give jer den viden og støtte, I nu tager med videre. Tag med jer, hvad I har lært – ikke kun i bøgerne, men også om livet og om jer selv. Tro på jer selv, sæt jer mål, og vær ikke bange for at fejle undervejs. Det er gennem fejl, vi lærer mest.

Tak til jeres forældre, for rigtig god opbakning og nært samarbejde.

I tager nu skridtet ind i et nyt kapitel af jeres liv, og jeg er sikker på, at I er klar til at møde de kommende udfordringer med mod og selvtillid.

For det sidste år har nok været præget af faglige udfordringer, men de personlige udviklinger træder tydeligst frem: I har arbejdet med jer selv, I har bevæget jer ud på gyngende grund og I har opdaget, at det kunne man godt. I har udfordret jer selv og hinanden, og det har givet jer styrke, drivkraft og mod til at møde nye ting.

Det har været en fornøjelse af at følge jer gennem det sidste år, og vi er både stolte og glade på jeres vegne. De fleste af jer har blot haft et enkelt år her, men I er alle Th. Langere, og I vil altid have et fællesskab her. Kig ind på skolen i ny og næ – det kan vi godt lide – og mange gør det. TAK fordi I kom forbi!

Tillykke med afslutningen på 10. klasse! Jeg ønsker jer alt det bedste og masser af held og lykke fremover.

Forleden havde vi besøg af Shaka Loveless. Han er også Th. Langer. Han sang sammen med jer en halv times tid – og han sagde:

”Den danske sang er ikke kun en ung, blond pige. Den er også en halvgammel sort mand som mig. Eller en ældre, homoseksuel herre, der fandt sin sandhed og turde følge den.”

Kære 10. klasse. I skal turde det. Find jeres sandheder og følg dem. Bare kast jer ud i det – kast jer ud i ungdomsuddannelser, rejser og forelskelser. Kast jer ud i nye bekendtskaber, svære ting, udfordrende projekter. Kast jer ud i det ukendte.

Halfdan Rasmussen kan citeres for mange kloge ord, her kommer lige en lille livssætning fra ham:

"Man skal ikke bare gå rundt og vente på, at noget sker. Man skal også gøre noget, for at det kan ske."

Selvfølgelig skal vi nu sammen synge ”Du kom med alt det, der var dig”, som vi netop sang sammen med Shaka. Det er er sang på tværs af køn og generationer, der handler om den største gave: Kærligheden.

Tusind tak for i eftermiddag – det har været den dejlig dag med jer.

Held og lykke til jer.